ACAR

10 KURUŞ

SAYI 4

YAMYAMLARIN TUZAĞI

NAKLEDEN:
Lâle KUŞÇU

Taro balta girmez ormanın derinliklerinde bir ağaç tepesindeki kulübesinde uyandı. Günün ilk ışıkları ağaçların sık yaprakları arasından aşağıdaki alaca yeşilliği aydınlatıyordu. Taro gerindi. Uzun sarı saçlı başını salladı. Sonra maymun gibi daldan dala sekerek aşağı indi.

Bir gece evvel ormanın yakındaki pınar başından yaralı bir ceylan sesi duymuş fakat vahşi hayvanların o saatte su başına indiklerini bildiği için yardıma koşamamıştı. Belki de geyik Halâ oradaydı. Kimbilir!

Geyik gibi seke seke su başına doğru koştu. Yolu epeyi uzundu. Orman sabahın ilk seslerile hayata geliyordu. Taro gövdeli ağaçların diplerinden, sarmaşık dalları arasından ok gibi geçiyor, etrafa bakamıyordu.

Beş sene önce Kenyada araştırmalar yapmağa gelmiş olan babası ile annesi bir gece yıldırımla vurularak öldükleri gündenberi Taro ormanın çocuğu olmuştu. Ormanda pek çok dostu vardı!... Bilhassa Fil Kamo ile yavruları... Fakat Kara ayaklı yamyamlarla arası iyi değildi. On beş yaşındaki bir çocuktan da ne isterlerdi bilinmez. Kabile reisi Taro yu ele geçirip yakmağa yemin etmişti.

Taro böyle ilerlerken birden sarırarak duruladı. Ormanın çok sık olduğu bir yerden geçiyordu. Fakat hayretini uyandıran başka birşeydi. Bir gün evvel yüksek otlarla kaplı olan genişçe bir yer iyice biçilmişti. Taro açıklığa daha yaklaştı, yere sivri uçları yukarı gelmek üzere yüzlerce kocaman çivi çakılmıştı.

Birden herşeyi anladı. Kara ayaklılar fillere tuzak kurmuşlardı. Taro nun kalbi şiddetle çarpmağa başladı. Bu tuzak muhakkak Kamo ile yavrularına kurulmuştu. ya Kamo bu tuzağa düşerse? Heyecandan deli gibi oldu. Etrafına bakındı. Tuzak yerinin etrafı insan boyu otlar ve yüksek ağaçlarla çevriliydi. Görünürlerde kimsecikler yoktu. Bir ara tam karşıda otlar sallanır gib oldu. Fakat sonra herşey eski halini aldı.

Taro şimşek hızıyla düşünüp kararını verdi. En yukardaki otların arasına, tuzak yerini görebilecek bir yere gizlendi. Hiç kıpırdamıyordu. Ormanın her yanından vahşi sesler geliyor, fakat Taro ürkmüyordu. Ah, bir Kamo'yu tuzaktan haberdar ede bilse!

Tam o anda birden yan taraftan bir çatırdı duyuldu. İri bir hayvan tuzak yerine doğru geliyordu Bu gelen muhakkak Kamo olmalıydı Taro yıldırım gibi tuzak yerine atılıp Kamo'yu durdurmak istedi Fakat bütün hareketleri yarım kaldı. İleri fırladığı anda nereden çıktıları belli olmayan dört Kara Ayaklı üzerine atılmış, elini ayaklarını kıskıvrak bağlamışlardı. Kara Ayaklıların dördü de korkunç vahşilerdi.

Ellerinde kocaman mızraklar tutuyorlardı. Biri sevinçle:

— Taro nihayet yakalandı, dedi Taro'nun işi tamam.

Fakat bu söz Taro'yu korkutmadı. Yıllardan beri o kadar büyük tehlikelerle karşılaşmıştı ki artık korku nedir unutmuştu. Hayatının tehlike de olduğu bu dakikada o hâlâ Kamo'yu ve yavrularını düşünmekteydi Ah! Nasıl yapsa da onlara tehlikeden korusaydı.

Vahşiler biraz sonra sevinç çığlıkları koparа koparа Taro'yu omuzlarına aldılar, kabile reisinin yanına götürdüler.

Reis sevinç taşan korkunç gözleri ni bir an onun üzerinde dolaştırdı. Sonra:

— Taro ölecek, dedi Beyaz çocuk hemen yakılacak.

Taro yine korkmadı. Cesaretle:

— Ben ölümden korkmam Pavo, dedi. Beni öldür, ama Kamo ile yavrularına dokunma.

Reis suratını astı:

— Sen de öleceksin, onlar da! Dedi. Ve adamlarına Taroyu az ilerdeki kazıklardan birisine bağlayıp yakmalarını emretti:

Vahşiler hemen işe koyuldular.

Taro'nun genzi birden duman kokusuyla doldu. Alevler ayaklarını yakmağa, yüzünü yalamağa başlamıştı. Dişlerini sıktı. Gülerek, erkek cesine ölecekti. Kara Ayaklılara ölümden korkmadığını bir daha gösterecekti.

Bu sırada Kara Ayaklılar avlarını ele geçirmenin sevinciyle deli gibiydiler, Taronun bağlı olduğu direğin etrafında delice danslar yaparak dönüyorlardı.

Artık ölüm yaklaşmıştı. Taro'nun bütün vücudu alevler içinde idi. Gözlerini yumdu. Artık yamyamların vahşi çığlıklarını bile duymuyordu.

Tam o anda birden her şey sustu. Yamyamlar put kesilmişlerdi. Durmuş, etrafı dinlemeğe koyulmuşlardı.

Çok geçmeden korkunç bir ses duyuldu. Sazlar çatırdadı. Kamo meydana çıktı. Korkunç sesler çıkararak bir an etrafına bakındı. Taroyu görmüştü. Hemen ileriye atıldı. Taronun bağlı olduğu direği sökerek Taro ile birlikte havaya kaldırdı.

Vahşi ormanların iyi yürekli çocuğu kurtulmuştu.

Yamyamlar kaçıp gitmişlerdi. Yalnız Kamo'nun ayakları altında ezilen Reisin cesedi bir az ilerde yere yapışmış, up uzun yatmaktaydı.

12

BİSİKLET VERİYORUZ

ACAR sevgili okuyucularına büyük bir sürpriz hazırladı.

Hepinizin kolayca ve hiç bir masrafa girmeden katılabileceği yep yeni bir plânla

12 BİSİKLET VERECEĞİZ

Arkadaşlarınıza müjdeleyin: Acarın gelecek sayısı birer bisilket kazanmanız için fırsatlarla doludur.

ESRARLI ADA

Atillâ ile Altan yaz tatilini amcalarının çiftliğinde geçiriyorlardı.

Bir yanı denizle çevrili olan bu uçsuz bucaksız çiftlik ikisine de iyi günler geçirtmişti. Hemen her gün ya atla, yahut yürüyerek çiftliği dolaşıyorlar, güzel tabiatın ortasında bol bol eğleniyorlardı.

Çiftliğin sahil taraflarını dolaştıkları bir gün Attilâ sahilin ilerisinde güzel br ada görmüştü. Bunu yeni bir ülke keşfetmiş gibi—o akşam amcasına anlattı. Amcası:

— Ona Taş adası derler, cevabını verdi. Hayırsız bir adadır.

— Kimse oturmaz mı?

— Hayır. Ne suyu vardır, ne top rağı. Hem yakında değildir.

Atillâ başka bir şey sormadı. Ada büsbütün merakını çekmişti.

İki kardeş ertesi gün adaya gitmeğe karar verdiler.

Hakikaten de öyle yaptılar; Ertesi gün Çiftliğin küçük kayığına bütün gün yetecek kadar yiyecek alarak adaya gittiler.

«Taş Adası» Hakikaten ıssız bir adaydı. Ağaçları azdı. Hemen hemen her tarafı taşlarla kaplıydı. Atillâ ile Altan kayıklarını sahilde bir ağaca bağlayarak yanlarına biraz yiyecek aldılar ve adanın tepesine doğru çıkmağa başladılar. Birden Altan:

— Bak! Bak! dedi:

İleride bir küme ağaçın ortasında küçük bir kulübe vardı.

Altanla Atillâ hayretle kulübeye bakıyorlardı amcaları adada kimsenin oturmadığını söylemişti. Halbuki yerde birkaç yanmış kibrit ve izmarit vardı. Demek ki burada birisi oturuyordu.

Atillâ:

— Ben gidip kulübeye bakacağım, dedi.

Altan:

— Gitme, dedi; Neyine gerek?

Fakat Atillâ dinlemedi. Altan, çaresiz ona uydu. Kulübeye yaklaştıkları zaman gözlerine çarpan ilk şey kapıya asılı kocaman bir kilit oldu. Artan bir merakla, konuşa konuşa kulübenin etrafında dolaşmağa başladılar.

Onlar böyle konuşurken karşıda bir çıtırdı oldu. Altanla Atillâ korkak değillerdi amma nedense çıtırdıyı işitince bir çalılığın arkasına gizlendiler. Karşıdan iki adam geliyordu. Ellerinde küçük bavullar vardı. Anlaşılan adanın öbür tarafına yanaşmış ve oradan sahile çıkmışlardı.

Odada kendilerinden başka kimse olmadığını zannettikleri için yüksek sesle konuşuyorlardı:

— Bizimkiler bu akşam gelecekmiş.....

— Biliyorum. Daha iyi ya. Hiç olmazsa bunlar da burada uzun müddet durmaz.

— Dursa ne olur sanki?

— Ne bileyim ben? Olur a..... biri gelir.

— Yok canım, bu ıssız ada kimsenin hoşuna gitmez. Bu kadar senedir burasını depo olarak kullanıyoruz, kimse geldi mi?

— Gelmedi amma günün birinde gelebilir.

Altanla Atillâ bulundukları yerden merakla onları dinliyorlardı. İki adam konuşa konuşa kulübeye girdiler.

Atillâ alçak sesle:

— Ne yapıyorlar acaba! diye sordu:

Altan:

— Görünmüyor ki..... dedi:

Biraz sonra iki adam çıktılar, geldikleri yoldan geri döndüler. sesleri gittikçe uzaklaştı. O zaman Atillâ kulübeye doğru koştu:

— Gel Altan şunu açalım!! dedi:

Altan:

— Bırak canım, sana ne dedi:

Atillâ fena halde öfkelendi;

— Sana ne, olur mu? Bu adamlar haydut, Cepleride tabanca vardı. Görmedin mi?

Beraberce uğraşarak kilidi açtılar ve içeri girdiler. Altanla Atillâ şaşırıp kalmışlardı. Kulübede ipek kumaşlar, danteller, kristaller, gerdanlıklar ve daha neler vardı.

Atillâ:

— Anladım! diye bağırdı. Bunlar kaçakçı.

Altan korktu:

— Aman kaçalım dedi, Baksana ar kadaşları gelecekmiş.

Kulübeden dışarı çıkarak koşa koşa sahile indiler. Artık ortalık kararmağa başlamıştı, Çiftliğe döndükleri vakit amcalarını evde bulamadılar; Bay Ahmet:

— Neredeydiniz. diye onları azarlayacaktı.

Fakat Atillâ ile Altan olup bitenleri anlatarak af dilediler. O zaman Bay Ahmet:

— Pek âlâ dedi, Bu seferlik affediyorum, Çünkü faydalı bir iş yaptınız. Kaçakçıların eşyalarını sakladıkları depoyu buldunuz. Şimdi bunu jandarma karakoluna haber verelim.

O akşam jandarmalar adaya bir baskın yaptılar ve kaçakçıları suç üstünde yakaladılar.

İki kardeş günün kahramanları olmuşlardı.

GELECEK SAYIMIZDA

Sizi heyecandan heyecana sürükleyecek yeni bir resimli ROMAN'a başlıyoruz.

Bu **Roman:**

Resimli romanların en güzeli, maceraların en **Müthişidir.**

Filmlerini heyecanla seyrettiğiniz bu romanın kahramanını yıllarca unutmıyacaksınız.

Gelecek sayımızı gazetecinize şimdiden ayırtınız.

ACAR Çocuk Gazetesi
SAYI: 4 — 7 Mart 195
Sahibi ve yazı işlerini idare eden
FARUK BEKA GÜLOĞUL
İdare yeri: Çağaloğlu yokuşu
No :8 — İSTANBUL
Anıl matbaasında dizilmiş,
Akınmatbaasında başılmıştır.

DİK TRASİ

GANGSTERLER PEŞİNDE

BAYAN HİYUZ NEREDE — YÜRÜYÜN BAKALIM.

ANLAMIYORMUSUNUZ? BİZ O İHTİYAR KADIN DÜŞERKEN GÖRÜP PAKETİNİ KALDIRDIK.

YALAN! DEDEKTİFLER MAĞAZADAN ÇIKTIĞI ZAMAN BU PAKET ELİNİZDE İDİ.

FAKAT CONYORLA BRONKO VE BAYAN HİYUZ HAKİKATI BİLİYORLAR

BU SIRADA CONYORLA BRONKO HERŞEYDEN HABERSİZ İHTİYAR KADINI TAKİPTELER. — YAKLAŞIYORUZ BRONKO

BENİ POLİSEMİ VERECEKSİNİZ? — BELKİ BELKİ DE VERMEYİZ

BİZİM PAROLAMIZ ÇALIŞ TA KAZAN DIR. MAĞAZA HIRSIZLIĞI EDECEĞİNE ÇALIŞ.

NE YAPAYIM? İŞ BULAMADIM ANNEM YOK İHTİYAR BABAM DA HASTA — SENİ EVİNE GÖTÜRELİM

TAMAM. SESLER DUYUYORUM. PLÂNIMIZ MUVAFFAK OLDU.

AZ SONRA MAHKEMEDE — PEKALÂ BAY SAVCI BU ÇOCUKLAR NE SUÇ İŞLEMİŞLER?

VAZİYET KARIŞIK ŞİKAYETÇİ GELMEDİ. ÇOCUKLARDAN DİNLİYELİM.

MAHKEME DIŞINDA — OH... ZAVALLI ÇOCUKLAR...

NE İYİ ÇOCUKLARDI. İNŞALLAH GEÇ KALMAMIŞIMDIR — İNANALIMMI? BU BAYAN HİYUZMU?

SAYIN YARGIÇ BİZ HİYUZ ADINDA BİR KADINLA BERABERDİK. BAYAN...

ACABA MAHKEME SALONU NEREDE? NE İYİ ÇOCUKLARDI — SONU VAR

Müjde! Müjde! Müjde!

12 Bisiklet Veriyoruz

2 nci SAYFADAKİ İZAHATI OKUYUNUZ

Tarzan

ARSLAN ADAMA KARŞI

HAYDİ! ONU BANA VERİN YOKSA SİZİ DE BANA KARŞI GELEN DİĞER İNSANLAR GİBİ MAHVEDERİM.

DEVLER TEREDDÜT EDİYORLAR — CÜCE TEHLİKELİ ADAMDIR ONA İTAAT EDELİM!

PEKALÂ DEDİĞİN OLSUN MARZİO. AMMA BUNU MECBUR OLDUĞUMUZ İÇİN YAPIYORUZ YOKSA SENDEN NEFRET EDİYORUZ.

BU SIRADA TARZAN KENDİNE GELİYOR VE TEHLİKEYİ ANLIYOR

SARMAŞIKLARA TUTUNARAK YILDIRIM HIZI İLE AĞACA ÇIKIYOR — BİLEKLERİMİN KUVVETİNE GÜVENMELİYİM

CÜCE TARZANIN KAÇTIĞINI GÖRÜNCE TÜFEĞİNİ HAZIRLIYOR

FAKAT TARZAN BUNU GÖRÜYOR VE MARZİONUN ÜZERİNE ATILIP SİLAHINI ALIYOR

MARZİO YALVARMAĞA BAŞLIYOR — YALVARIRIM SİZE BENİ ÖLDÜRMEYİN!

HANİ BÜYÜLERİNE GÜVENİRDİN O KUVVETİN NE OLDU? — SONU YAR

4

BAYTEKİN

ORANO ŞEYTANLARI

DR. ZARKOV, TEKSASLININ, KOMUTAN DEDİĞİ ADAMIN YÜZÜNDEKİ MASKEYİ ÇIKARDI. KOMUTAN ONLARA BAKTI, BU ADAMLAR KİM DİYE SORDU.

ONLAR DOSTUMUZ ALBAYIM SİZİ ÇAĞUÇAK TEDAVİ ETTİLER — BAYTEKİN, ÇAVUŞU DIŞARI ÇIKAR ÖTEKİLERİ DE SONRA YANINA GÖNDERECEĞİM

SONRA — DEMEK DOKTORUNUZ BENİM VE ARKADAŞLARIMIN HAYATINI KURTARDI. BAYTEKİN KİM OLDUĞUMUZU ÖĞRENMEK İSTERMİSİNİZ — ALBAY KENYON, SİZİ FAZLA SIKMIYACAĞIM YALNIZ ORANOYA DÜŞÜP PARÇALANAN GEMİ İLE İLGİLENİYORUM

O GEMİYİ BİZDE BİLMİYORUZ. GİZLİ BİR VAZİFE İLE AMERİKADAN HAVALANDIK. BİZİM V-2 YILDIZLARA GİDEBİLECEK HALDEYDİ. BU SIRRI YALNIZ BİZ BİLİYORDUK.

DÜNYADAN AYRILDIKTAN AZ SONRA O ESRARLI GEMİYİ GÖRDÜK. RADYO İLE KONUŞMAK İSTEDİK. AMA CEVAP ALAMADIK DÜNYANIN BAŞKA BİR YERİNDEN OLMALI — DÜNYADAN HAVALANMIŞ HA! YAPILACAK BİR ŞEY YAR.

ORANOYA DÜŞENLERİN HUSUSİ ELBİSELERİ YOKSA YAŞIYAMAZLAR ORANO RADYUM IŞIKARİLE DOLUDUR DERHAL ORANOYA GİTMELİYİZ

YILDIZ DA ORANO'YA GİTMEĞE HAZIRLANAN BAYTEKİNE KATILDI. ORANOYA NE ZAMAN GİDECEĞİZ? DİYE SORDU. BAYTEKİN: SEN GELEMEZSİN YILDIZ DEDİ

YILDIZ BU SEFER DR. ZARKOVA YALVARDI. DOKTOR DA OLMAZ. YILDIZ İKİMİZ DE BURADA KALIP İŞLERİ İDARE EDECEĞİZ. HAYDİ BAYTEKİNİ UĞURLIYALIM DEDİ

SONU YAR

SUBİ

TARİHİ ROMAN

FİRAVUNLARA MEYDAN OKUYAN TÜRK ÇOCUĞU

Tefrika No: 4

Yazan: R. AYTEKİN

Subi ölüm kuyusunda

Subi ihtiyar rahiple hiç konuşmadan yürüyordu. Evvelâ bir sürü karanlık koridorlardan geçtiler. Sonra oldukça geniş bir meydancığa geldiler. Bu meydancığın içi çep çevre heykellerle süslenmişti..... Bu heykellerin bazıları çok korkunçtu. Hele bir tanesinin köpek dişleri ağzından bir karış kadar dışarı fırlamıştı. Gözleri fıldır fıldır oynuyordu..... Tam bu srada yandaki büyük boynuzlu heykelin ağzından ateş fışkırmağa başladı. Subi bunun ne olduğunu anlamamıştı. Bu yüzden eli gayri ihtiyari kılıcına gitti. Şimdi heykel olduğu yerde dönüyordu. Bu hareketde bir kaç defa tekrar etti. Asıl korkunç sahne bundan sonra başladı. Subi ne oldu, ne oluyor demeğe kalmadan bütün heykeller oldukları yerde sallanmağa koyuldular. Burada Subi'den başka birisi olsa muhakkak delirirdi.

Fakat Subi çok cesurdu. Eli kılıcının sapında bütün dikkatle etrafını gözlüyordu. İşte bu sırada üç iri heykel ağzını açarak Subinin üzerine yürümeğe başladı. Subi geriliyor, Heykeller ilerliyordu. Subi geriledi geriledi. O da heyecanlanmış sağ elile kılıcını sımsıkı yakalamıştı. Lâkin üzerine yürüyenler taştı. Bu taşlara ne yapabilirdi, Bir müdet geriledi. Bu sırada sırtına da birşeyler dokunduğundan yıldırım hızı ile geri döndü. Bu seferde başka heykeller ağızlarını açıp dillerini uzatmağa başlamışlardı. Artık gerileyecek yerde kalmamıştı. Önde ateş saçarak ilerliyen heykellere döndü. Bu sefer bir adım mesafeye kadar gelmiş olan heykeller taştan kollarını ileri uzattılar. Subi bir hamlede kılıcını sıyırdı. Fakat küçük meydanda bulunan bütün taş heykeller ağızlarını açarak kahkaha ile gülmeğe başladılar .

Subi bütün cesaretine rağmen çıldıracak bir hale gelmişti. Kılıcını kaldırdı, önünde bulunan ilk heykelin başına bütün kuvvetile indirdi. Vuruş o kadar şiddetli olmuştu ki küçük meydan çeliğin taşa çarpmasından hasıl olan sesle çın çın öttü. Lâkin heykelden de hayır kalmadı. Zira param parça olmuştu, Bunun üzerine bütün heykeller yavaş yavaş yerlerine çekildiler. İşte o zaman sağ tarafta, heykellerin bulunmadığı dıvarda nasıl olduğu belli olmıyan bir kapı açıldı. Subi ile ihtiyar rahip bu kapıdan geçtiler. Tekrar karanlık bir koridora girdiler. Subn ne olur ne olmaz diye rek kılıcını elinden bırakmıyordu. Bu koridoru da geçtkten sonra daha büyük br salöna girdiler. Bu salonun kubbesi yüzlerce taştan yontulmuş direklerin üzerine oturtulmuştu.

Subi salona girer girmez durdu. Şöyle etrafına bir bakındı. Tam karşısına raslayan büyük dıvarın önünde kocaman bir heykel oturuyordu. Her tarafı sim siyah olan bu heykelin yalnız beyaz dişleri görünüyor, gözleri ise fıldır fıldır dönüyordu Ağzı bir insan başını rahat rahat alacak kadar büyüktü. Bu sırada Subi salonun dört bir tarafına bakınırken yanında keskin bir gıcırtı duydu. Hızla sesin geldiği tarafa döndü. Fakat o dönünceye kadar salonun yeri yarılmış ihtiyar rahibi yutmuştu. Şimdi Subi için ikinci tehlike başlamıştı. Zira o etraftan gelecek düşman beklerken bu sefer yerin altına karşı da korunmak mecburiyetinde kalıyordu..... Bunun için ayaklarını mümkün olduğu kadar birbirinde açık tutmağa ve birbirine eklenmiş büyük taşlar üzerine basmağa başladı. Yavaş yavaş yarılan yerden uzaklaştı, büyük heykele yaklaştı.

Bu sırada;

Tramm..... Tramm..... Tram..... diye uğultulu br ses koca salonu sarstı

Subi olduğu yerde durdu. Sesler gittikçe artıyor, uğultular dakikadan dakikaya çoğalıyordu. Bu esnada heykel de yavaş yavaş doğrulmağa başlamıştı. Şimdi heykelin yumruk büyüklüğünde olan gözleri daha hızlı dönüyor, ağzı açılıyordu..... Uğultulu sesler kulakları sağır edecek kadar artmıştı Yer altından durmadan

Tram..... Tram..... Tram..... Tram.....
Tram..... Tram..... Tram..... Tram.....

Sesleri geliyrdu. Heykel tamamen ayağa kalkmış ve Subiye doğru yürümeğe başlamıştı. Subi geriye baktı, ileriye baktı. kurtuluş yolu yoktu Heykel her dakika kendisine bir adım daha yaklaşıyordu.

(Devamı var)

BİL-BUL-EĞLEN

Sevinçli Haber Bilmecesi

ACAR'ın bu sayısında sizi çok sevindirecek bir haber var. Okuyucularımıza 12 Bisiklet vereceğimizi elbet okudunuz ve sevindiniz.

Bu sayımızın bilmecesi bu sevinçli haberin ilk harfinden çıkarılmıştır.

Aşağıda gördüğünüz numaralı şekilleri bir kâğıda kopya ettikten sonra keserek öylece sıralayın ki yan taraftaki gibi bir H meydana çıksın.

Bu bilmecemizi doğru yapan 10 okuyucumuz gelecek sayıda şartlarını bildireceğimiz 12 Bisiklet ikramiyemize doğrudan doğruya katılmak hakkını kazanacaktır.

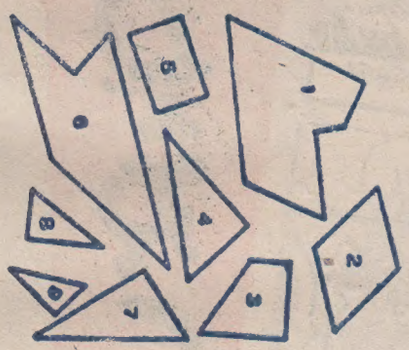

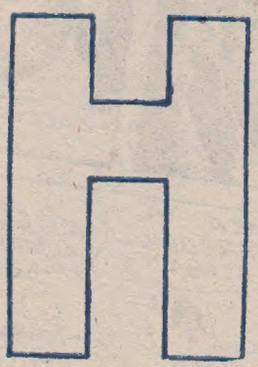

SAAT Kazanan Okuyucumuz

ACAR'ın ilk sayısındaki saatli bilmecenin cevabı (TOROS DAĞLARI) dır. Bu iki kelimenin harfleri saatin etrafındaki yuvarlaklara, 7 den başlayarak, yazılırsa bilmecenin bütün soruları cevaplandırılır.

Bilmeceyi doğru çözerek gönderenler arasında kur'a çektik. Birinciye verilecek kol saatini Acar okuyucularından Nuri Şiringöz kazandı.

Acar bilmecelerinin ilk hediyesi olan güzel kol saatini kazanan talihli okuyucumuzu tebrik ederiz.

Bu okuyucumuzun hediyesini almak üzere idarehanemize gelmesini ve bir fotoğrafını da beraber getirmesini rica ederiz.

Bisiklet Bilmecesi

Aşağıda gördüğünüz şekil bir ada yı göstermektedir. Hangi ada olduğunu araştırın.

Böylece hem bilginiz artar, hem de bir bisiklet kazanmak fırsatını elde edersiniz!

Bu sayfada böyle 10 resim neşredeceğiz. Resimler tamamlandıktan sonra cevaplar bu sayfamızdaki Bisiklet bilmecesi kuponlariyle idaremize gönderilecektir.

Doğru cevap verenler arasında çekilecek kur'ada birinciye büyük bir bisiklet hediye edilecektir.

Bilen daima kazanır! Sen bil, sen kazan!

BEDAVA DOLMA KALEM VERİYORUZ

YENİ BİR FIRSAT

ACAR okuyucularını sevindirmek için hiç bir fedakârlıktan kaçınmaz. İlk sayılarımızı bulamıyanların dolma kalem almaları için yeni bir fırsat hazırladık. Geçen sayımızdan beri gazetemizde çıkan ÖZEL HEDİYE kuponlarından beş tanesini isim ve adresleriyle idaremize gönderen devamlı okuyucularımıza da sırayla birer dolma kalem vereceğiz.

Bu hafta Dolma Kalem alacak Okuyucularımız

Nevzat Balkaya, Karabük - Tankut Sürsal, Kasımpara - Tonguç Süer, Ankara - Ertaç İlgün, Fatih — Binzet Bunç, Yerebatan - Sadık Atalan, Şişli - İhsan Yılmazer, Geyve - Raşel Aranya, Ortaköy - Tunay Selman, Edirnekapı - Şefik Kayhan Fatih - Sevtap Ünüvar, Üsküdar - Mehmet Kemerli, Beşiktaş - Güner Sergenç, İzmit - Şerafettin Özbaylar, Zonguldak - Murat Manav, - Feriköy - İrfan Uysal, Yalova - Yunus Beyazgül, Tekirdağ - Turgay İz, Samatya - Coşkun Arda, Sultanahmet - Enver Camadan, Beyoğlu - Mehmet Kulluk, Kayseri - Şükrü Bakır, Mersin - Ali Rıza Çağ, Beykoz - Rıfat Durak, Eskişehir - Ömer Ak, Bartın

Bu okuyucular Cumartesi veÇarşamba günleri birikmiş gazeteleriyle birlikte idarehanemize gelerek kalemlerini alsınlar. Taşra okuyucularımızın kalemleri adreslerine Posta ile gönderilecektir.

SEVİNÇLİ HABER BİLMECESİ KUPONU | ÖZEL HEDİYE KUPONU No: 2 | BİSİKLT BİLMECESİ KUPONU No: 4

ACAR

HAFTALIK ÇOCUK GAZETESİ

KIZILMASKE

EJDER ÇETESİ

10 KURUŞ